



## Śp. Mirosława Nadybska

### Wspomnienie pośmiertne o śp. lek. Mirosławie Nadybskiej

4 XII 2010 r. odeszła od nas nasza wspaniała koleżanka Mirosława Nadybska, założycielka kaliskiej neurologii dziecięcej, wybitny neurolog dziecięcy i pediatra. Przez dziewiętnaście lat miałem zaszczyt i przyjemność wspólnie z Nią pracować na oddziale chorób dziecięcych. Gdy już przestała pracować w szpitalu, nadal korzystałem z Jej pomocy, gdyż grzecznościowo służyła swoją radą i konsultowała trudne przypadki neurologiczne, jakie trafiały na nasz oddział.

Urodziła się 1 VIII 1951 r. w Poznaniu w rodzinie Władysława Borowskiego i Heleny z domu Zapolskiej. W 1954 r. rodzina Borowskich przeniosła się do Kalisza. Cztery lata później śp. Mirosława rozpoczęła swoją edukację. Najpierw szkoła podstawowa, następnie III Liceum Ogólnokształcące w Kaliszu. Świadectwo dojrzałości uzyskała w 1969 r. i w tym samym roku rozpoczęła studia na AM w Poznaniu na wydziale lekarskim. Po 6 latach studiów, 23 VI 1975 r., uzyskała dyplom lekarza. Dwa miesiące przed otrzymaniem dyplomu lekarskiego wyszła za mąż za Mariana Nadybskiego, absolwenta Uniwersytetu Adama Mickiewicza w Poznaniu. Wraz z mężem wróciła do Kalisza. Odbyła roczny staż podyplomowy w Wojewódzkim Szpitalu Zespolonym w Kaliszu. Na swoją specjalność zawodową wybrała pediatrię i rozpoczęła pracę na oddziale noworodkowym kaliskiego szpitala. W tamtych latach opiekę nad noworodkiem sprawowali pediatrzy, gdyż nie było jeszcze specjalizacji z neonatologii. 6 IV 1979 r. uzyskała Io specjalizacji w zakresie chorób dziecięcych. Po następnych czterech latach pracy na oddziale noworodkowym uznała, że interesują Ją nie tylko zagadnienia noworodkowe, ale cała pediatria i w 1983 r. przeniosła się na oddział chorób dziecięcych.

Ordynatorem oddziału chorób dziecięcych był wówczas dr n. med. Stanisław Szponder. W tym okresie w ośrodkach pozaakademickich tworzyły się załóżki podspecjalności w pediatrii i internie i dr Szponder, dostrzegając gwałtowny rozwój wiedzy pediatrycznej, zachęcał swych asystentów do wyboru którejs z węższych specjalizacji. Sp. Mirosława zdecydowała specjalizować się w neurologii dziecięcej. Wybór nie był łatwy. Nieznane były jeszcze wówczas takie metody badań jak tomografia komputerowa czy rezonans magnetyczny, bez których obecnie trudno wyobrazić sobie nawet podstawową diagnostykę neurologiczną. Choć była świadoma, że w diagnozowaniu swoich przyszłych małych pacjentów będzie musiała polegać wyłącznie na dobrze przeprowadzonym badaniu klinicznym, zdecydowała się na specjalizację w neurologii dziecięcej. Okazało się, że było to Jej powołanie. Stała się autentycznym autorytetem w tej dziedzinie. Tytuł specjalisty IIo w zakresie neurologii dziecięcej uzyskała 11 XII 1996 r. Wielokrotnie na podstawie nikłych objawów czy niedostrzeganych przez innych lekarzy przesłanek, potrafiła bardzo wcześnie i trafnie postawić prawidłową diagnozę, która potwierdzała się w toku dalszych badań specjalistycznych. Budziła tym podziw u innych lekarzy, ale zawsze dzieliła się swoją wiedzą i tłumaczyła jak doszła do prawidłowego rozpoznania. Dzięki trafnym diagnozom i właściwemu leczeniu zdobyła sobie ogromny autorytet wśród mieszkańców Kalisza i okolic. Była przy tym bardzo wrażliwa na potrzeby i trudności, jakie niosą ze sobą choroby neurologiczne u dzieci. Często są to choroby tak poważne, że całe życie małych pacjentów i ich rodzin przesiąknięte jest ogromnym cierpieniem i bólem.

Śp. Mirosława rozumiała to doskonale i z wielkim oddaniem i poczuciem powołania przez wszystkie swoje lata poświęcała się dla swych małych pacjentów. Koleżanki i koledzy z pracy zapamiętali Ją jako osobę przez wszystkich bardzo lubianą. Do każdego z lekarzy i całego zespołu pielęgniarek

odnosiła się zawsze z ogromną życzliwością. Wielokrotnie, zawsze ofiarnie, pomagała w rozwiązywaniu problemów i trudności, jakie pojawiały się w czasie pracy z chorymi dziećmi. Miała także ogromny dar łagodzenia konfliktów, które niekiedy zdarzały się na oddziale. W oddziale chorób dziecięcych pracowała do końca III 2002 r. Przez następne lata prowadziła własną poradnię neurologiczną dla dzieci. Najpierw mieściła się ona w zespole przychodni na Rogatce, a ostatnio w placówce medycznej „Konsylium” przy ulicy Podkowińskiego. W 2007 r. poważnie zachorowała, ale nie przestała pracować. Mimo bardzo obciążającego leczenia, do ostatnich dni służyła swoją wiedzą i umiejętnościami małym pacjentom i ich rodzicom. Była wieloletnią członkinią Kaliskiego Towarzystwa Lekarskiego.

Msza św. żałobna została odprawiona w kościele pw. śś. Apostołów Piotra i Pawła w Kaliszu, a pogrzeb na Cmentarzu Komunalnym przy ul. Poznańskiej w Kaliszu.

Requiescat in pace et lux perpetua dona ei Domine.

dr n. med. Piotr Suda  
Prezes KTL

Cześć Jej pamięci!